

Μαρωνείας Παντελεήμων: «Ο ήλιος της δικαιοσύνης»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής](#)

Με τίτλο «Ο ήλιος της δικαιοσύνης», ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων εξέδωσε το μήνυμά του για την Κυριακή 11 Ιανουαρίου.

“Όσοι άνοιξαν στον Χριστό την καρδιά τους διάπλατα και άφησαν να εισδύουν σε κάθε μυστική της γωνιά οι ακτίνες Του, όσοι με πόθο και ταπείνωση και εμπιστοσύνη Τον δέχτηκαν, είδαν τη ζωή τους, να μεταμορφώνεται να λούζεται σ’ ένα ανέσπερο φως ειρήνης, ελπίδος αγάπης χαράς και έγιναν και οι ίδιοι για το παριβάλλον τους αληθινοί «φωστήρες εν τω κόσμω»”, ανέφερε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω το μήνυμα:

«Ο ήλιος της δικαιοσύνης»

Ἡ φοβερή σκιά τοῦ κακοῦ νέκρωνε κάποτε τίς καλές σκέψεις καί ἀποφάσεις τῶν ἀνθρώπων καί τοὺς βύθιζε σ' ἓνα σκοτάδι βαθύ καί πνιγηρό. Οἱ θεωρίες τῶν σοφῶν ἔριχναν κάθε τόσο λίγο φῶς στήν σκέψη τῆς ἀνθρωπότητος ὅμως αὐτό ἦταν θαμπό, ἀνίσχυρο νά νικήσει τὰ σκοτάδια τῆς ἄγνοιας, τῶν παθῶν, τῆς συγχύσεως. Θύμιζαν τίς πυγολαμπίδες μέσα σέ ἓνα δάσος πυκνό καί σκοτεινό. Ἐνῶ οἱ καρδιές ζητοῦσαν ἄπλετο φῶς. Ποθοῦσαν τόν Ἥλιο. Τό φῶς πού εἶχε προφητέψει ὁ Ἡσαΐας ἔλαμψε. Ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, ὁ Χριστός, ἦρθε. Ἐνῶ ὅμως θά νόμιζε κανείς ὅτι ἔτσι θά τελείωνε τό δράμα τῆς ἀνθρωπότητος, ἀπό τότε ἄρχισε μιά περίεργη τραγωδία.

«Τό φῶς ἐλύληθεν εἰς τόν κόσμον καί οἱ ἄνθρωποι ἠγάπησαν τό σκότος μᾶλλον ἢ τό φῶς». Γιατί; Ἡ ἐρμηνεία εἶναι ἀπλή: «Ἦν γάρ πονηρά τὰ ἔργα αὐτῶν». Τό σκοτάδι βολεύει. Πῶς νά δεχτεῖ τό φῶς αὐτός πού κινεῖται μέ δολιότητα καί ἀνειλικρίνεια; Πῶς νά ἀγαπήσει τό φῶς αὐτός πού ζητάει νά ἀρπάξει, νά ἐξαπατήσει, νά ἐκμεταλλευτεῖ γιά νά θησαυρίσει; Πῶς νά συμφιλιωθεῖ μέ τό φῶς αὐτός πού φλέγεται ἀπό ἄνομα πάθη; Ὅλα αὐτά ἀπαιτοῦν μιά ἀτμόσφαιρα θαμπή, σκοτεινή. Μακρυνά λοιπόν τό φῶς!

«Πᾶς γάρ ὁ τά φαῦλα πράσων μισεῖ τό φῶς καί οὐκ ἔρχεται πρός τό φῶς ἵνα μή ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ». Εἶναι ἐπικίνδυνες οἱ ἀρχές τοῦ Χριστοῦ περί ἀγάπης, εἰρήνης, ἀληθείας, ἀγιότητος, τιμιότητος! Ἐπικίνδυνες γιά ὅσους θέλουν νά κατα-χρασθοῦν νά κάμουν «ὅ,τι τοὺς ἀρέσει» καί στό τέλος νά ἐξαφανίσουν τὰ ἴχνη τους.

Πόσο διαφορετικά ὅμως εἶναι τὰ πράγματα ὅταν ἡ ψυχὴ ἀνοίγεται στό φῶς. Ἡ σύγχυση ὑποχωρεῖ. Τά ἐρωτήματα πού βασανίζουν τόν νοῦ, βρίσκουν τήν ἀπάντησή τους. Ἡ καρδιά ἀναπνέει ἐλεύθερα μέσα στή χάρη τοῦ Θεοῦ, μέσα στό ζωογόνο χῶρο τῶν μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας.

Ὅταν ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου ἀνοίγεται στό Φῶς, δέν φυγαδεύεται μόνο ἡ ἄγνοια, ἀλλά διαλύεται καί ἡ φοβερή «σκιά τοῦ θανάτου» πού ἀπλώνει στίς καρδιές ἡ ἁμαρτία. Λειώνουν οἱ πάγοι τῶν παθῶν. Οἱ ναρκωμένες συνειδήσεις ξυπνοῦν ἀπό τόν λήθαργο καί ἡ θέληση γιά τό καλό δυναμώνει. Κάτω ἀπό τό ζωογόνο φῶς τοῦ Ἥλιου μιά νέα ζωὴ βλασταίνει καί ἀνθοφορεῖ.

Ὅσοι ἀνοιξαν στόν Χριστό τήν καρδιά τους διάπλατα καί ἄφησαν νά εἰσδύουν σέ κάθε μυστική της γωνιά οἱ ἀκτίνες Του, ὅσοι μέ πόθο καί ταπείνωση καί

ἐμπιστοσύνη Τόν δέχτηκαν, εἶδαν τή ζωή τους, νά μεταμορφώνεται νά λούζεται σ' ἓνα ἀνέσπερο φῶς εἰρήνης, ἐλπίδος ἀγάπης χαρᾶς καί ἔγιναν καί οἱ ἴδιοι γιά τό παριβάλλον τους ἀληθινοί «φωστῆρες ἐν τῷ κόσμῳ».